719/05

Den 14. marts 2005 blev i sag nr. 64.216:

xxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxxxxxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager over, at selskabet med virkning fra 1/9 2003 har standset udbetaling af invaliderente.

Selskabet har standset udbetalingerne med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med 2/3.

Det fremgår af sagen, at klageren, som er født i 1950 og buschauffør, den 28/11 2002 anmeldte, at han siden den 8/4 2002 havde været uarbejdsdygtig på grund af en blodprop i hjertet. Selskabet bevilgede på baggrund heraf udbetaling ved tab af erhvervsevne fra udløbet af karensperioden den 8/7 2002 og foreløbigt frem til 1/3 2003. Bevillingen af udbetaling blev senere forlænget frem til 1/9 2003, idet selskabet afventede oplysninger dels fra kommunen om arbejdsprøvning dels fra klagerens læge.

Klageren var i arbejdsprøvning hos en mindre virksomhed i perioden 3/3 til 3/7 2003. Af Slutevaluering dateret 25/6 2003 fremgår bl.a.:

> "J.S.N.'s [klageren] arbejdsopgaver har bestået i kørselsopgaver, udbringning af pakker, oprydning og vedligeholdelse af lager.
> Han har kunnet udføre alle opgaver grundet særlig tilrettelæggelse.

…

Der har været taget de nødvendige skånehensyn. Arbejdsgiver har tilrettelagt dagen for J.S.N., således er der blevet indlagt ekstra pauser, så han har haft mulighed for at køre hjem for at hvile sig. Frokosten bliver holdt hjemme, hvor der igen er mulighed for et hvil. Endvidere har J.S.N. også i samarbejde med arbejdsgiver valgt at skrive alle beskeder og ordrer ned for på denne måde at huske alle ting, da hans hukommelse er svækket efter sygdom.

…

Det er dog tydeligt, at J.S.N. let bliver anstrengt og derved trættes. J.S.N. kan tydeligvis ikke holde et almindeligt tempo og er nødt til at have ekstra hvile.

…

Det er N.'s vurdering, at ovennævnte kan bestride et job som chauffør til lettere pakkekørsel, dersom der bliver taget de fornødne hensyn. F.eks. er det vigtigt, at J.S.N. kan holde flere pauser end normalt.

Han kan maximalt arbejde 15-20 timer pr. uge.

J.S.N.'s relativt alvorlige helbredsmæssige problemer begrænser yderligere hans effektivitet.

Fremmødelisten viser tydeligt at J.S.N. er i besiddelse af en høj moral og arbejdsindentitet.

På ovennævnte grundlag er det N.'s vurdering at J.S.N. bør tilkendes et fleksjob på 66,6 %."

Klageren blev den 10/10 2003 bevilget flexjob med 2/3 løntilskud i den virksomhed, hvor han havde været i arbejdsprøvning.

Af erklæring dateret 24/2 2004 fra speciallæge i intern medicin og kardiologi R.S. fremgår:

"53 årig mand med iskæmisk hjertesygdom siden 2002. Sygdommen velbehandlet allerede i den akutte fase dvs. i slutningen af april 2002. Der har ikke været hjertere-

laterede symptomer siden og pt. er i god fysisk form i stand til at komme tilbage på arbejdsmarked hvad hjertetilstanden angår. Behandlingen af hjertesygdommen er medicinsk, rettet hovedsageligt mod risikofaktorer og blodtryksforhøjelsen. Denne behandling er livslang. Man kan i øvrigt ikke udtale sig om fremtiden ... men der er en vis risiko for tilbagefald med behov for fornyet ballonudvidelse af kranspulsårer. Prognosen er i øvrigt god. Hjertemæssigt er der på nuværende tidspunkt intet som forhindrer patienten at føre et normalt liv både erhvervsmæssigt og privat.

Hjertesygdommen er kompliceret med depression som nu er patientens største (og i realiteten eneste) problem. Depressionen behandles et andet sted og både diagnosen og prognosen kun kan vurderes derfra. Det er nok depressionen som forhindrer ham i at vende tilbage på arbejdsmarked i fuldt omfang."

Af journaludskrift dateret 21/1 2004 fra speciallæge i psykiatri F.A. fremgår:

"I april 2002 får han et AMI. Efterfølgende udvikler han en regelret dyb depression. Er efterfølgende fulgt i distriktspsykiatrien og har været forsøgt behandlet med mange forskellige typer antidepressiva.
Depressionen har været kompliceret af et tårnhøjt angstniveau.
Tilstanden er nu bragt nogenlunde i ro med:
Medicin Remeron smelt 45 mg nocte
rivotril 2 mg, ½ x 3 + 1 til natten.

Han er henvist, fordi han fortsat er stille, træt og trist. Mener selv, at det største problem er en venstresidig tinnitus. Han mener, at det er den der trykker humøret, og den er til stede hele tiden. Han er flexjobansat, 12,5 time pr. uge som chauffør, kører med autoreservedele. Arbejder regelmæssigt og ca. 2 timer hver dag.
…
Bortset fra tinnitus, er han generet af en voldsom træthed, hvorimod humøret ikke beskrives som påfaldende dårligt, han kan arbejde 2 timer om dagen, hvor han kører omkring i Næstved, men så er han også udmattet.

Ifølge egen læges papirer, vurderes patienten som kronificeret og nuværende tilstand betragtes som værende stationær.

…

Kardiologisk formentlig stabiliseret. Fortsat præget af psykiske sequaelae i form af udtalt træthed, cerebral træghed og manglende spontanitet."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at han varigt har mistet 2/3 af sin erhvervsevne og genoptage udbetalingerne med tilbagevirkende kraft fra 1/9 2003. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 9/6 2004 anført:

"Den 8. april 2002 fik jeg et hjertetilfælde. Selve hjerteproblemerne er jeg efterhånden kommet over helt/delvist, velvidende at jeg har fået indsat 2 stents i den ene kranspulsåre, men har nu en psykisk lidelse medførende depression, kraftige ledsmerter, træthed, manglende initiativ og udfoldelse, hørenedsættelse og nervøsitet for dagligdagens gøremål.

Jeg er af kommunen d. 10.10.2003 bevilget fleksjob med 2/3 løntilskud, hvor jeg efter arbejdsprøvning har konstateret, at jeg kan arbejde ca. 12 timer om ugen, som jeg kan overkomme og klare til alles fulde tilfredshed, men med hensyntagen til mit helbred.

…

Min opfattelse er, at Danica ikke forholder sig til min psykiske lidelse, selv om det er den, der er årsag til, at jeg er bevilget varigt fleksjob. Således har Danica ikke bedt om en speciallægeerklæring fra en psykiater, men blot udskrift af et behandlingsforløb, som i øvrigt ikke er afsluttet endnu."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 2/7 2004 bl.a. anført:

"Arbejdsprøvningen har vist, at J.S.N. kan arbejde omkring 15-20 timer ugentlig som chauffør med lettere pakkekørsel.

…

Vi er enige i, at J.S.N.'s erhvervsevne er nedsat, men ikke til 1/3, som er betingelsen for udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Oplysningerne har været forelagt vores lægekonsulent, der er speciallæge i psykiatri. Han oplyser, at der foreligger journalakter fra den behandlende psykiater frem til 31.

marts 2004. Hovedproblemet synes at dreje sig om træthed, hvorimod humøret ifølge psykiateren ikke er påfaldende dårligt. Vi er enige i, at erhvervsevnen er nedsat, men ikke til 1/3. Det er endvidere vores vurdering, at eventuel fortsat behandling er foreneligt med arbejde.

Med hensyn til løntilskuddet i fleksjobbet, så er det fastsat på baggrund af J.S.N.'s arbejdsevne i en konkret jobfunktion og ikke nødvendigvis alene på baggrund af de helbredsmæssige forhold. Der kan derfor ikke sættes lighedstegn mellem løntilskud og generel erhvervsevne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Den forsikrede skal rammes af en sygdom eller et ulykkestilfælde, der varigt berøver ham en væsentlig del af erhvervs- og arbejdsevnen, og som ikke skyldes forsæt eller grov uagtsomhed fra hans side.

En sådan nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den pågældende ikke længere er i stand til ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til hans uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve mere end en tredjedel af det, som legemlig og åndelig sunde personer med lignende uddannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og bemærker, at klageren – trods sin psykiske lidelse – formår at bestride sit flexjob tilfredsstillende. Nævnet finder det på det foreliggende grundlag herefter ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3.

Da nævnet herefter ikke kan kritisere selskabets afgørelse,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann